DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 6 kwietnia 1959 r. Nr 3 Poz. 6 — 17

TREŚĆ

Poz. 6

UCHWAŁA Nr 23
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 10.II.1959 r.

w sprawie zmiany granic obwodów łowieckich Nr Nr 27, 31 i 32 oraz zmiany powierzchni użytkowej w obwodzie łowieckim Nr 30, położonych na terenie pow. Łukowskiego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie działając na zasadzie art. 53, ust. 4, pkt. 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), oraz § 4, ust. 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 16 maja 1953 r. w sprawie trybu i zasad tworzenia obwodów łowieckich i określania obszarów nie podlegających włączeniu do obwodów łowieckich (M. P. A. — 51, poz. 576) postanawia co następuje:

§ 1

Na terenie powiatu łukowskiego zmienia się granice obwodów łowieckich Nr 27, 31 i 32, oraz zmienia się powierzchnię użytkową w obwodzie łowieckim Nr 30.

§ 2

Ustala się nowe granice obwodów łowieckich Nr 27, 31, i 32 oraz ustala się nową powierzchnię użytkową obwodu Nr 30 jak następuje:

Nr obwodu	Opis granic	Pow. użytkowa
27	Od wschodu z Leszczanki granicą powiatu do kolonii Trzebieszów, dalej drogą przez Celiny, Gołowierzchy, Mikłusy do granicy województwa przy Kamiennej Wólce, dalej granicą województwa i powiatu przy Krzymoszycach do Leszczanki.	6.996 ha
31	Od granicy wojewódzkiej w kierunku południowo-wschodnim granicą lasu, a następnie wzdłuż drogi przez Warkocz, Zastawie do szosy (Łuków — Stoczek Łukowski) wzdłuż niej przez Stoczek do granicy województwa koło Kołodziąż i dalej granicą województwa w kierunku wschodnim na wysokości kolonii Zielonka.	7.367 ha
32	Od wschodu szosą do granicy województwa na wysokości wsi Kołodziąż przez Stoczek Łukowski do Ciechomina, dalej drogą do granicy województwa koło Suchowoli, dalej granicą województwa do szosy koło wsi Kołodziąż.	5.570 ha
30	Opis granic pozostaje bez zmian, a powierzchnię użytkową z 3.442 ha powiększa się o 5.006 ha i ustala się łączną powierzchnię użytkową w tym obwodzie 8.448 ha.	8.448 ha

§ 3

Zmianę granic zaznacza się na mapie powiatu łukowskiego tuszem zielonym, linią przerywaną grubości 1 milimetra.

§ 4

Wykonanie uchwały zleca się Kierownikowi Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 roku.

Sekretarz Prez. WRN
Edward Zając

Przewodniczący Prez. WRN
Paweł Dąbek

Poz. 7

UCHWAŁA Nr 38
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 25 lutego 1959 r

w sprawie ustalenia zakresu czynności prezydiów rad narodowych na odcinku realizacji funduszu gromadzkiego.

Na podstawie art. 53 ust. 4 i art. 68 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. Ust. Nr 5, poz. 16) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na wniosek Wydziału Fiansowego uchwala, co następuje:

§ 1

Celem usprawnienia realizacji i poprawy dyscypliny wpłat na rzecz funduszu gromadzkiego oraz właściwego i prawidłowego wykorzystania środków tego funduszu na cele poprawy życia gospodarczego i kulturalnego terenu — ustala się wytyczne działania prezydiów rad narodowych na tym odcinku zgodnie z załącznikiem Nr 1.

§ 2

Termin wykonania niniejszej uchwały ustala się do odwołania.

§ 3

Wykonanie niniejszej uchwały zaleca się Wydziałom (jednostkom równorzędnym) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — każdemu w zakresie swego działania oraz wszystkim Prezydiom Rad Narodowych niższego szczebla.

Sekretarz Prez. WRN — **Edward Zając**
Przewodniczący Prez. WRN — **Paweł Dąbek**

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr 38 Prezydium
WRN z dnia 25 lutego 1959 r.

WYTYCZNE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w sprawie zakresu czynności prezydiów rad narodowych na odcinku realizacji Funduszu Gromadzkiego.

Na podstawie art. 53 ust. 4 i art. 68 ustawy z dnia 25.I.1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) ustala się ramowy zakres kompetencji prezydiów rad narodowych poszczególnych szczebli w zakresie wykonania ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe, jak następuje:

1. Przepisy normujące zagadnienia funduszu gromadzkiego są ujęte:
   a) w ustawie z dn 12.III.1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17, poz. 73),
   b) w instrukcji Ministra Finansów z dnia 5.IV.1958 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Monitor Polski Nr 23, poz. 139),
   c) w ustawie z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

2. Do zakresu działania prezydium gromadzkiej (osiedlowej, miejskiej) rady narodowej należy:
   a) dokonanie wymiaru wpłat na fundusz na dany rok kalendarzowy na podstawie uchwały podjętej na sesji Rady Narodowej,
   b) dopilnowanie założenia rejestru wymiaru i poboru wpłat na fundusz i wysyłanie zobowiązanym zawiadomień o wymiarze wpłat na fundusz,
   c) czuwanie nad przebiegiem realizacji wpłat i wykonywania świadczeń rzeczowych na fundusz,
   d) dopilnowanie systematycznego i dokładnego odnotowywania w rejestrze wpłat gotówkowych i świadczeń w naturze przez zobowiązanych,
   e) analizowanie wyników pracy sołtysów na odcinku realizacji funduszu gromadzkiego,
   f) kontrolowanie pracy sekretarzy gromadzkich i podległych im biur w zakresie organizacji poboru, prowadzenia egzekucji należności na rzecz funduszu oraz prawidłowego i terminowego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości,
   g) kontrolowanie przebiegu realizacji zadań wykonywanych środkami funduszu,
   h) przygotowanie sprawozdań na sesję gromadzkiej (osiedlowej ,miejskiej) rady narodowej o realizacji funduszu z wymiaru bieżącego i z zaległości lat poprzednich oraz o rozmiarze zadań wykonanych z funduszu,
   i) dopilnowanie aby wszelkie wpłaty i wypłaty gotówkowe były wykonywane za pokwitowaniem budżetu gromadzkiej (osiedlowej, miejskiej) rady narodowej.

3. Do zakresu działanie Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej należy:
   a) nadzór, instruktaż i kontrole nad prawidłowym wymiarem i poborem wpłat na fundusz,
   b) nadzór i kontrola nad właściwym i prawidłowym wydatkowaniem środków funduszu,
   c) kontrola pracy biura gromadzkiego w zakresie inkasa i egzekucji należności funduszu oraz prawidłowego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości,
   d) szybkie załatwianie odwołań od wymiaru wpłat na fundusz,
   e) analizowanie co kwartał wyników pracy prezydiów rad narodowych szczebla gromadzkiego na odcinku realizacji funduszu.

4. Wymienione w punkcie 3 czynności prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych wykonują za pośrednictwem wydziałów (jednostek równorzędnych) m. in.:
   a) Wydział Finansowy sprawuje nadzór nad:
   — prawidłowym wymiarem i poborem funduszu,
   — prawidłowym prowadzeniem rejestru wymiaru i poboru wpłat,
   — rozliczaniem sołtysów z należności za inkaso wpłat na fundusz,
   — włączeniem do budżetu dochodów i wydatków funduszu,
   — prawidłowym prowadzeniem księgowości i sprawozdawczości w zakresie funduszu i zaopatrzenia gromad w przepisane druki,
   — czynnościami egzekucyjnymi prezydium gromadzkiej (osiedlowej, miejskiej) rady narodowej, dokonując we własnym zakresie sprzedaży ruchomości zajętych w postępowaniu egzekucyjnym,
   — ujęciem w sprawozdaniach kwartalnych z wykonania budżetu wyników osiągniętych w zakresie funduszu gromadzkiego,
   b) Powiatowa (Miejska) Komisja Planowania Gospodarczego sprawuje instruktaż i nadzór nad właściwym ukierunkowaniem zużycia funduszu zgodnie z ogólnymi założeniami terenowego planu gospodarczego oraz koordynuje działalność gromad (osiedli, miast) i Wydziałów Prezydiów Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych na tym odcinku.
   Dokonuje kwartalnej analizy wykonania zadań rzeczowych w zakresie funduszu,
   c) Pozostałe Wydziały (jednostki równorzędne) Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej sprawują instruktaż i nadzór nad:
   — inicjowaniem zadań realizowanych ze środków funduszu,
   — prawidłowym zużywaniem środków celem osiągnięcia zamierzonych wyników gospodarczych,
   — rzeczowym wykonaniem zadań finansowych z funduszu i udzielanie technicznej pomocy gromadom w realizowaniu tych zadań.

5. Do zakresu działania Wydziałów (jednostek równorzędnych) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej należy:
   a) instruktaż i nadzór nad czynnościami poszczególnych wydziałów prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych w zakresie wykonywania przez nich obowiązków wynikających z ustawy o funduszu gromadzkim, a w szczególności wytycznych niniejszej instrukcji,
   b) analizowanie co kwartał przy ocenie wykonania budżetu wyników realizacji funduszu gromadzkiego,
   c) podejmowanie środków zmierzających do poprawy dyscypliny wpłat na fundusz i właściwego wykorzystania funduszu celem osiągnięcia zamierzonych efektów gospodarczych,
   d) pobudzanie inicjatywy prezydiów rad narodowych w kierunku aktywizacji życia gospodarczego terenu przy wykorzystaniu środków funduszu gromadzkiego,
   e) przedkładanie sprawozdań okresowych z wykonania funduszu gromadzkiego — do analizy komisjom resortowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Poz. 8

UCHWAŁA Nr 43
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 25 lutego 1959 r.

w sprawie podniesienia stanu ochrony przeciwpożarowej na terenie województwa lubelskiego.

W celu stworzenia korzystnych warunków dla skutecznej ochrony przeciwpożarowej — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając, na podstawie art. 53, ust. 4, pkt. 4 ustawy z dnia 25.I.1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz art. 2 ustawy z dnia 4.II.1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) uchwala co następuje:

§ 1

1. Zatwierdzić jako obowiązujące na terenie województwa lubelskiego wytyczne w zakresie zapobiegania pożarom ,opracowane przez Komendę Główną Straży Pożarnych i zalecone do użytku przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych pismem okólnym Nr 5 z dnia 3.XI. 1958 r., a w szczególności:
1) wytyczne dla gromadzkich rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
2) wytyczne dla sołtysów w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
3) instrukcję dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych w zakresie prowadzenia kontroli przestrzegania przepisów bezpieczeństwa pożarowego;
4) wytyczne dla naczelników ochotniczych straży pożarnych w zakresie zapobiegania pożarom;

2. Wytyczne o których mowa w ust. 1 stanowią integralną część do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Uzupełnia się Instrukcję dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych umieszczoną w zbiorze wytycznych do prowadzenia prac w zakresie zapobiegania pożarom, wydanych przez Komendę Główną Straży Pożarnych jak następuje:
1) kadencja członków przeciwpożorowych zespołów kontrolnych trwa trzy lata, licząc od dnia wyborów;
2) wybory przeciwpożarowych zespołów kontrolnych zarządzają prezydia powiatowych rad narodowych nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji;
3) wybory członków przeciwpożarowych zespołów kontrolnych na pierwszą kadencję (na okres 1959—1962 r.) wyznaczą prezydia powiatowych rad narodowych w pierwszym kwartale 1959 r.;
4) gromadzka (miejska, osiedlowa) rada narodowa, która dokonała wyboru, może odwołać osoby wchodzące w skład zespołu przed upływem kadencji w razie nie wywiązywania się z nałożonych obowiązków, zmiany miejsca zamieszkania lub uzasadnionych wypadków losowych;
5) zobowiązuje się prezydia gromadzkich (miejskich, osiedlowych) rad narodowych do zwoływania narad członków zespołów przed wiosennymi i jesiennymi kontrolami przeciwpożarowymi w celu udzielenia instruktażu do prac kontrolnych.

§ 3

1. Prezydia powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych winny corocznie przeznaczać część swoich środków budżetowych na budowę urządzeń wodnych do celów przeciwpożarowych, budowę i remont remiz oraz na usprzętowienie straży pożarnych.

2. Plany zaopatrzenia wodnego wsi i osiedli do celów przeciwpożarowych opracują prezydia powiatowych rad narodowych w terminie do końca 1960 r.

§ 4

1. Gromadzkie rady narodowe zaliczą udział członków ochotniczych straży pożarnych w gaszeniu pożarów i w innych niezbędnych pracach, związanych z ochroną przeciwpożarową, jako pracę niewykwalifikowaną ,zamiast wpłat na fundusz gromadzki na niektóre cele miejscowe.

2. Przy ustalaniu równowartości dniówki pracy niewykwalifikowanej zaleca się przyjmować stawki wynagrodzenia stosowane na danym terenie przez jednostki gospodarki uspołecznionej dla pracowników niewykwalifikowanych.

§ 5

1. Wykonanie inwestycji wydziałów spraw wewnętrznych prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych zarówno z planu centralnego, jak i terenowego przekazuje się całkowicie zarządom inwestycji prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych.

2. Planowanie i zapewnienie środków inwestycji wchodzi w zakres wydziałów spraw wenętrznych.

§ 6

Traci moc obowiązującą uchwała Nr 383 Prez. WRN z dnia 16.XI.1955 r. w sprawie podniesienia stanu ochrony przeciwpożarowej (Dz. Urz. WRN Nr 10 ,poz. 114).

§ 7

Wykonanie uchwały porucza się Urzędowi Spraw Wewnętrznych Prez. WRN oraz prezydiom powiatowych, miejskich, osiedlowych i gromadzkich rad narodowych.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sekretarz Prezydium
Edward Zając

Przewodniczący Prez. WRN
Mgr Paweł Dąbek

Załącznik
do uchwały Nr 43 Prez. WRN
z dn. 25.II.1959.

KOMENDA GŁÓWNA
STRAŻY POŻARNYCH

WYTYCZNE
DO PROWADZENIA PRAC W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA POŻAROM

PISMO OKOLNE Nr 5
KOMENDANTA GŁOWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 3. XI. 1958 r.

w sprawie materiałów dotyczących prowadzenia prac w zakresie zapobiegania pożarom

Dla ułatwienia i ujednolicenia prac w zakresie zapobiegania pożarom wydaje się niniejsze wytyczne, które zawierają:

1. Wytyczne dla gromadzkich rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
2. Wytyczne dla sołtysów w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
3. Instrukcja dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych w zakresie prowadzenia kontroli przestrzegania przepisów bezpieczeństwa pożarowego.
4. Wytyczne dla naczelników ochotniczych straży pożarnych w zakresie zapobiegania pożarom.
5. Wytyczne w zakresie bezpieczeństwa pożarowego budynków, pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, w miejscowościach wiejskich i osiedlach.
6. Wyciąg najważniejszych przepisów w zakresie budownictwa na wsi.

Wojewódzcy Komendanci spowodują podjęcie uchwał wojewódzkich rad narodowych w zakresie wprowadzenia w życie i przestrzegania podanych materiałów, co zapewni pełną ich realizację przez gromadzkie rady narodowe i sołtysów.

W przypadku potrzeby dostosowania przesłanych materiałów do warunków terenowych, przed przekazaniem ich na prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wszystkie zmiany o charakterze zasadniczym powinny być uzgodnione z Komendą Główną Straży Pożarnych.

KOMENDANT GŁÓWNY
R. Darczewski

WYTYCZNE

dla gromadzkich rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Rady narodowe na podstawie art. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) kierują na swoim terenie działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną oraz ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego. Z powyższego bezsprzecznie wynika, że do zadań gromadzkich rad narodowych należy również kierowanie działalnością ochrony przeciwpożarowej na swoim terenie.

Dla uniknięcia szkód wyrządzanych przez pożary w gospodarce uspołecznionej i indywidualnej kierowanie działalnością ochrony przeciwpożarowej winno przejawiać się szczególnie na odcinku zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach i na terenach do nich przyległych.

Celem należytego wywiązania się z ustawowego obowiązku do zadań gromadzkich rad narodowych winny być włączone następujące zagadnienia:

— zapobieganie powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów,
— ogólny nadzór nad działalnością straży pożarnych,
— zapewnienie dostawy środków transportowych dla straży pożarnych,
— pomoc finansowa i materiałowa dla potrzeb miejscowych straży pożarnych przy budowie strażnic, zaopatrzeniu w sprzęt gaśniczy i urządzenia alarmowe.

I. ZAPOBIEGANIE POWSTAWANIU I ROZSZERZANIU SIĘ POŻAROW

Gromadzka rada narodowa poprzez prezydium rady w zakresie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów organizuje i nadzoruje następujące prace:

1. propagandowo-uświadamiające w zakresie ochrony przeciwpożarowej (ludności ,budynków, zbiorów i inwentarza martwego oraz żywego).
2. kontrole przeciwpożarowe (w budynkach i na terenach przyległych).
3. budowlane dla usunięcia usterek zagrażających bezpieczeństwu pożarowemu i zaopatrzenia wsi w wodę do celów ppoż.,
4. warty przeciwpożarowe (w przypadkach koniecznych dla ochrony zbiorów i obiektów).

1. Prace propagandowo-uświadamiające w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Prezydium gromadzkiej rady narodowej w ramach prac propagandowo-uświadamiających mieszkańców w zakresie ochrony przeciwpożarowej dostarcza sołtysom przepisy, instrukcje itp. materiały propagandowe otrzymane z Powiatowej Komendy Straży Pożarnych i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych oraz poleca sołtysom organizowanie co najmniej 3 razy w roku w okresach:

a) przed wiosennymi kontrolami,
b) przed jesiennymi kontrolami,
c) przed żniwami

pogadanek, pouczeń, odczytów itp., wykorzystując do tego zebrania wiejskie, okresowe wywiadówki dla rodziców w szkołach, seanse filmowe, przedstawienia i inne okoliczności.

Do prowadzenia prac propagandowo-uświadamiających powinni być wykorzystani: radni, sołtysi, nauczycielstwo, członkowie zarządów OSP i kółek rolniczych, gospodyń wiejskich oraz członkowie innych organizacji społecznych.

Tematyka propagandowo-uświadamiająca winna być oparta na materiałach zebranych z terenu działalności rady gromadzkiej i powinna swoim zakresem obejmować:

a) różne przypadki niebezpieczeństwa pożarowego zagrażające życiu mieszkańców, a szczególnie dzieciom, itd.,

b) wszelkiego rodzaju usterki, niedopatrzenia, nieostrożność, nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych względnie ich lekceważenie w skutkach swoich zagrażające budynkom mieszkalnym, gospodarczym i publicznym (szkoły, ochronki, domy ludowe, kina, kościoły) zbiorom rolnym, lasom, łąkom, torfowiskom i inwentarzowi żywemu oraz martwemu.

2. Kontrole przeciwpożarowe.

Kontrole przeciwpożarowe na wsi należy przeprowadzać co najmniej 2 razy w roku:

— w okresie wiosennym do 15 maja,
— w okresie jesiennym do 15 grudnia
— oraz dodatkowo w okresie poprzedzającym żniwa i omłoty.

Prezydium gromadzkiej rady narodowej w zakresie kontroli przeciwpożarowych budynków i terenów przyległych:

a) organizuje za pośrednictwem sołtysów w każdej wsi przeciwpożarowy zespół kontrolny, składający się z przewodniczącego zespołu oraz członków, których ilość i zadania określa załączona „Instrukcja dla przeciwpożarowego zespołu kontrolnego";

b) kontroluje działalność sołtysów, naczelników OSP, przewodniczących przeciwpożarowych zespołów kontrolnych, członków komisji mienia gromadzkiego oraz za ich pośrednictwem pracowników energetyki sprawdzających stan instalacji i urządzeń elektrycznych, a w razie potrzeby interweniuje w tym zakresie w zakładzie zbytu energii elektrycznej;

c) kontroluje za pośrednictwem sołtysów, naczelników OSP, przewodniczących przeciwpożarowych zespołów kontrolnych, członków komisji mienia gromadzkiego czy kominiarze w sposób właściwy i terminowo oczyszczają kominy, wpisują stwierdzone usterki o stanie kominów i urządzeń ogrzewniczych do książek oczyszczania kominów, wydają odpowiednie zalecenia użytkownikom w sprawie usunięcia uszkodzeń;

d) na podstawie otrzymanych protokółów pokontrolnych sporządzonych przez przeciwpożarowe zespoły kontrolne:

— wydaje decyzje w sprawie usunięcia stwierdzanych braków w kontrolowanych obiektach,
— w przypadku nie wykonania w ustalonym terminie poleceń zawartych w decyzji, przekazuje sprawy winnych naruszenia przepisów przeciwpożarowych do kolegium karno-administracyjnego przy Prezydium Powiatowej Rady Narodowej,
— stosuje sankcje karne we własnym zakresie w oparciu o przewidziane w przepisach uprawnienia w tym zakresie,
— poleca sołtysom, aby na zebraniach wiejskich ujawniali mieszkańcom nazwiska osób winnych niedbalstwa lub złej woli oraz mogących być sprawcami pożaru.

3. Sprawy budownictwa i zaopatrzenia wodnego.

Prezydium gromadzkiej rady narodowej za pośrednictwem sołtysów, radnych, członków komisji mienia gromadzkiego, naczelników OSP i członków przeciwpożarowych zespołów kontrolnych:

a) czuwa nad właściwym zlokalizowaniem nowowznoszonych budynków i wykonywaniem prac budowlanych pod względem zachowania warunków bezpieczeństwa pożarowego zgodnie z przepisami prawa budowlanego;

b) propaguje i organizuje w myśl uchwały Nr 256 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie pomocy Państwa przy racjonalnej zabudowie wsi nowo powstających oraz wsi odbudowywanych po zniszczeniach spowodowanych masowymi klęskami żywiołowymi (Monitor Polski Nr 61, poz. 345):

— przebudowę kominów i palenisk,
— zmianę pokryć dachów na trudnopalne,
— zadrzewienie na granicach działek budowlanych,
— budowę i remonty zbiorników wodnych dla celów przeciwpożarowych oraz ich utrzymanie we właściwym stanie,
— masowe zakładanie instalacji piorunochronnych,
— inne prace w zakresie poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego, jak np. organizowanie produkcji ogniotrwałych materiałów budowlanych, remonty i utrzymanie dróg wiejskich.

4. Warty przeciwpożarowe i drużyny ratownicze.

Prezydium gromadzkiej rady narodowej:

a) przedstawia gromadzkiej radzie narodowej wnioski w zakresie wprowadzenia obowiązku pełnienia przez mieszkańców poszczególnych wsi wart przeciwpożarowych nocnych, a w razie potrzeby i dziennych — zgodnie z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 stycznia 1951 roku w sprawie obowiązku współdziałania w akcji ratowniczej straży pożarnych (Mon. Polski Nr A-11, poz. 166);

b) organizuje za pośrednictwem sołtysów w poszczególnych wsiach warty przeciwpożarowe i powołuje mieszkańców tych wsi do pełnienia funkcji wartowniczych;

c) powołuje i organizuje z mieszkańców drużyny ratownicze do tłumienia pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk — zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 roku w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

II. OGOLNY NADZOR NAD DZIAŁALNOSCIĄ STRAŻY POZARNYCH

Prezydium gromadzkiej rady narodowej:

— współdziała z powiatową komendą straży pożarnych i powiatowym zarządem związku OSP w organizowa-

niu ochotniczych oraz obowiązkowych straży pożarnych,

— czuwa nad właściwą gospodarką ochotniczych straży pożarnych w zakresie należytego wykorzystania przydzielonych im środków finansowych i materiałowych,

— interesuje się stanem wyszkolenia i przygotowania straży oraz wykonywaniem zadań określonych regulaminem OSP

Niezależnie od powyższego gromadzka rada narodowa poprzez działalność komisji mienia gromadzkiego kieruje działalnością ochrony przeciwpożarowej na swoim terenie.

Dla wywiązania się należytego ze swych zadań komisja mienia gromadzkiego opracowuje i zgłasza prezydium gromadzkiej rady narodowej wnioski i projekty uchwał względnie zarządzeń w zakresie ochrony przed pożarami.

Prezydium wnioski lub projekty uchwał względnie zarządzeń w. w. komisji przedstawia do rozpatrzenia na sesji gromadzkiej rady narodowej.

Wskaznym jest, aby w skład komisji mienia gromadzkiego, niezależnie od stałych członków komisji, wchodzili naczelnicy ochotniczych straży pożarnych, sołtysi lub przewodniczący przeciwpożarowych zespołów kontrolnych.

III. ZAPEWNIENIE DOSTAWY ŚRODKÓW TRANSPORTOWYCH DLA STRAŻY

Prezydium gromadzkiej rady na wniosek naczelnika OSP w ramach uchwały zatwierdzonej przez gromadzką radę narodową zobowiązuje i wyznacza kolejne dyżury właścicieli lub użytkowników pojazdów konnych i mechanicznych środków transportowych do dostarczenia i przewozu straży pożarnej oraz sprzętu pożarniczego na miejsce akcji ratowniczej i z powrotem.

Jednocześnie prezydium gromadzkiej rady narodowej określi kiedy, w jakich warunkach i do jakiego miejsca wyznaczony właściciel lub użytkownik środków transportowych obowiązany jest je dostarczyć. Dostawcy środków transportowych powinni być zwolnieni od opłat na fundusz gromadzki.

IV. POMOC FINANSOWA I MATERIAŁOWA DLA POTRZEB MIEJSCOWEJ OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Prezydium gromadzkiej rady narodowej:

— udziela pomocy finansowej ochotniczym lub obowiązkowym strażom pożarnym w zakresie zaopatrzenia w niezbędny sprzęt pożarniczy i pomieszczenia, przeprowadzania remontów sprzętu i pomieszczeń oraz ich właściwego utrzymania i konserwacji,

— ubezpiecza członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń,

— na podstawie analizy stanu zagrożenia pożarowego oraz wniosków komisji mienia gromadzkiego ustala potrzeby pomocy finansowej i materiałowej niezbędne do zmniejszenia zagrożenia pożarowego na swoim terenie.

Zadania ogólne

Prezydium gromadzkiej rady narodowej:

— omawia co najmniej dwa razy w roku na zebraniach sołtysów, naczelników straży i przewodniczących zespołów kontrolnych, w oparciu o wyniki przeprowadzonych kontroli, stan bezpieczeństwa pożarowego (usterki i braki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym), wytycza kierunki w zakresie poprawienia warunków bezpieczeństwa i przeznacza na ten cel odpowiednie fundusze,

— pomaga mieszkańcom poszczególnych wsi w zorganizowaniu opieki nad dziećmi w okresach intensywnych prac rolnych,

— zgłasza do prezydium powiatowej rady narodowej wnioski w zakresie potrzeb i usunięcia braków w stanie bezpieczeństwa pożarowego,

— przedstawia gromadzkiej radzie narodowej wnioski w sprawie zwalniania od obowiązku wpłat lub świadczeń na fundusz gromadzki czynnych członków straży pożarnych i dostawców środków transportowych dla potrzeb straży pożarnych na wnioski naczelników OSP.

....
(pieczęć Prez. Gr. Rady Narod.)

.... dn. .... 19...... r.

....
(imię i nazwisko)

....
(adres)

....

POLECENIE
w sprawie usunięcia braków w stanie bezpieczeństwa pożarowego.

W czasie kontroli przeprowadzonej w obiektach użytkowanych przez Obywatela, przeciwpożarowy zespół kontrolny w dniu .... 19...... r. stwierdził następujące braki w stanie bezpieczeństwa pożarowego:

....

....

....

....

....

W związku z powyższym Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Obywatela do usunięcia podanych braków w terminie do dnia .... i doprowadzenia stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach użytkowanych przez Obywatela do stanu określonego rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach (Dz. U. Nr 49, poz. 360).

Zobowiązuje się Obywatela do zawiadomienia tutejszego Prezydium o usunięciu stwierdzonych braków w terminie do dnia ....

W przypadku nie wykonania polecenia w przewidzianym terminie będą w stosunku do Obywatela zastosowane rygory karno-administracyjne.

....
(podpis i pieczęć PGRN)

WYTYCZNE
dla sołtysów w zakresie ochrony przeciwpożarowej

Obowiązki sołtysa

Sołtys w ramach pełnionych obowiązków określonych w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 roku (Dz. U. Nr 15, poz. 67) pracuje w zakresie ochrony przeciwpożarowej w myśl wskazań GRN, a w szczególności:

I czuwa nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych i budowlanych,

II. organizuje i nadzoruje prace przeciwpożarowych zespołów kontrolnych,

III. organizuje i prowadzi prace propagandowo-uświadamiające wśród mieszkańców,

IV. współpracuje z naczelnikiem ochotniczej straży pożarnej swego terenu.

I. CZUWANIE NAD PRZESTRZEGANIEM PRZEPISÓW PRZECIWPOŻAROWYCH I BUDOWLANYCH

Sołtys w zakresie swego działania:

1. Przekazuje otrzymane z prezydium rady instrukcje przeciwpożarowe dla: mieszkańców wsi, pracowników PGR i członków spółdzielni produkcyjnych, według form ustalonych przez prezydium rady.

2 Czuwa nad wykonywaniem przez mieszkańców wsi i osiedli obowiązków, wynikających z instrukcji przeciwpożarowych, jak również uchwał gromadzkiej rady narodowej oraz jej prezydium w zakresie bezpieczeństwa pożarowego.

3. Czuwa nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego przez osoby wykonujące prace budowlane — zgodnie z przepisami w zakresie budownictwa wsi oraz interesuje się pracami budowlanymi na wsi — mając na względzie stwierdzenie czy budujący się mieszkańcy posiadają zezwolenia od powiatowych władz budowlanych. Zwraca uwagę i informuje prezydium o wszelkiej samowoli budowlanej lub niestosowaniu się do przepisów.

4. Przedstawia prezydium wnioski w zakresie zaopatrzenia mieszkańców w potrzebne materiały budowlane na przebudowę pokryć dachów, kominów, urządzeń ogrzewniczych i innych prac związanych z przeciwpożarowym zabezpieczeniem wsi.

Dla podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego wsi, sołtys informuje prezydium o potrzebie zaopatrzenia właścicieli nieruchomości, wskazując imiennie potrzebne ilości materiałów na przebudowę pokryć dachów ze słomianych na trudno palne, reperację kominów lub pieców, zadrzewienia osiedla dla utrudnienia przerzucania się ognia, konieczności budowy zbiorników wodnych dla celów gaśniczych itp

5. Dopilnwuje, aby otrzymane materiały lub zasiłki PZU były wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem.

6. Występuje w sprawie zakładania instalacji piorunochronnych oraz pomaga w organizacji prac i współpracuje z kierownictwem robót zakładających instalację. Przedstawia wnioski o konieczności zakładania instalacji piorunochronnych, mając na uwadze, aby w jednym okresie cała wieś była objęta tą akcją. Przy wykonywaniu tych prac sołtys winien wejść w kontakt z wykonawcą i okazać pomoc, zobowiązując jednocześnie użytkowników do wykonania niezbędnych prac związanych z zakładaniem instalacji piorunochronnej.

II. Organizacja i nadzór nad pracami przeciwpożarowych zespołów kontrolnych

1 W każdej miejscowości zgodnie z poleceniem prezydium rady sołtys organizuje prace przeciwpożarowego zespołu kontrolnego wg poniższych zasad:
— każdą miejscowość należy podzielić na rejony kontrolne, składające się z 30 do 40 gospodarstw,
— na każdy rejon kontrolny należy przydzielić dwie osoby stanowiące grupę kontrolną.

W miejscowościach posiadających ochotnicze straże pożarne członkami przeciwpożarowych grup kontrolnych powinni być członkowie ochotniczej straży pożarnej wytypowani przez naczelnika OSP w uzgodnieniu z sołtysem.

W miejscowościach nie posiadających ochotniczych straży pożarnych, kandydatów do przeciwpożarowych grup kontrolnych w odpowiedniej ilości spośród mieszkańców typuje sołtys.

Przewodniczącym przeciwpożarowych grup kontrolnych powinien być sołtys, lub członek rady, względnie naczelnik ochotniczej straży pożarnej.

2. Sołtys dopilnowuje przeprowadzania okresowych kontroli, które należy dokonywać:
— pierwszy raz w terminie do 15 maja,
— drugi raz w terminie do 15 grudnia,
— trzeci raz w okresie przygotowań do kampanii żniwno-omłotowej.

3 Sołtys dopilnowuje aby wyznaczeni do grup kontrolnych odbyli odpowiednie przeszkolenia, przewidziane dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych.

4. Po zakończeniu okresowych kontroli, sołtys na specjalnym zebraniu wiejskim omawia występujące na danym terenie usterki oraz imiennie wskazuje mieszkańców zaniedbujących się w przestrzeganiu przepisów i instrukcji przeciwpożarowych.

5. Sołtys sprawdza również:
— czy kominiarze w ustalonych terminach dokonują wycierów kominów i polecają usuwanie braków w stanie kominów,
— czy wpisują usterki w tym zakresie w książce wycierów kominów,
— czy o stwierdzonych usterkach powiadamiają prezydium rady lub naczelnika ochotniczej straży pożarnej,
— czy pracownicy energetyki sprawdzają stan instalacji i urządzeń energetycznych i czy powodują usuwanie stwierdzonych usterek.

Kontrola nad pracą kominiarzy polega na zwracaniu uwagi, aby terminowo dokonywali w określonych terminach wycierów kominów, powiadamiali pisemnie prezydium rady o wszelkich stwierdzonych brakach i usterkach w przewodach kominowych.

W osiedlach, posiadających oświetlenie elektryczne, sołtys powinien być w kontakcie z inkasentami, u których powinien się informować o stanie instalacji i urządzeń elektrycznych w poszczególnych gospodarstwach i zwracać uwagę, aby inkasenci o zauważonych usterkach powiadamiali odpowiednie czynniki, które pod rygorem wyłączenia światła i energii będą powodowały usunięcie usterek

6. Po każdorazowej kontroli sołtys informuje prezydium rady o brakach i usterkach w zabezpieczeniu przeciwpożarowym wsi.

7. Otrzymane z prezydium rady decyzje w sprawie usunięcia usterek — doręcza zainteresowanym mieszkańcom.
— dopilnowuje terminowego i właściwego wykonania decyzji,
— zawiadamia prezydium o niewykonaniu decyzji.

Decyzje wydane przez prezydium rady zalecające usunięcie usterek sołtys przekazuje zainteresowanym mieszkańcom, dopilnowując jednocześnie aby usterki były usunięte właściwie i w terminie podanym w decyzji.

III. Organizowanie i prowadzenie prac propagandowo-uświadamiających wśród mieszkańców

1. Sołtys w powyższym zakresie wykorzystuje zebrania wiejskie do prowadzenia propagandy uświadamiającej wśród mieszkańców w zakresie zapobiegania pożarom w oparciu o wytyczne i materiały otrzymane z prezydium rady lub powiatowej komendy straży pożarnych.

2. Do prac powyższych oprócz członków ochotniczych straży pożarnych należy wykorzystać: radnych, nauczycieli, członków kółek rolniczych, gospodyń wiejskich i innych organizacji społecznych.

3. Szczególnie w okresie intensywnych prac rolnych sołtys współdziała z prezydium rady i miejscowymi organizacjami społecznymi w organizowaniu dziecińców (opieki nad dziećmi).

IV. Współpraca z naczelnikiem ochotniczej straży pożarnej

W wypadku powstania pożaru w miejscowości, gdzie nie ma OSP sołtys kieruje akcją ratowniczą do czasu przybycia straży pożarnej

Dla udzielenia natychmiastowej pomocy sołtys uprzednio w porozumieniu z naczelnikiem ochotniczej straży powinien:
— wyznaczyć mieszkańców zobowiązujących się do dostarczenia środków transportowych dla straży pożarnej;
— dbać aby środki alarmowe będące w dyspozycji mieszkańców były w stanie używalności, a wyznaczeni spośród mieszkańców gońcy znali swe obowiązki i mieli zapewnione środki lokomocji;
— wytypować i wyznaczyć mieszkańców do drużyn ratowniczych, powołanych przez prezydium rady do tłumienia pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk oraz określić rodzaj sprzętu z jakim zobowiązani są stawić się w wypadku alarmu i miejscu zbiórki;
— wyznaczyć mieszkańców do pełnienia wart przeciwpożarowych i kontrolować sposób ich pełnienia.

INSTRUKCJA
dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych w zakresie prowadzenia kontroli przestrzegania przepisów bezpieczeństwa pożarowego

Przeciwpożarowe zespoły kontrolne są społecznymi organami prezydium rady narodowej w zakresie przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach mieszkalnych, gospodarczych, usługowych, użyteczności publicznej itp.

I. Organizacja przeciwpożarowych zespołów kontrolnych

1. W każdej wsi (osiedlu) powołuje gromadzka lub osiedlowa rada narodowa, przeciwpożarowe zespoły kontrolne, których liczebność ustala się na podstawie podziału wsi (osiedla) na rejony obejmujące 30—40 gospodarstw, przy czym dla każdego rejonu powołuje się 2 członków zespołu.

Przewodniczącym zespołu powinien być sołtys lub członek rady względnie naczelnik ochotniczej straży pożarnej.

2. W miejscowościach gdzie są ochotnicze straże pożarne kandydatów do zespołów wyznacza naczelnik spośród członków OSP w porozumieniu z sołtysem

W miejscowościach nie posiadających ochotniczych straży pożarnych, kandydatów do przeciwpożarowych zespołów kontrolnych w odpowiedniej ilości spośród mieszkańców wyznacza sołtys.

II. Prace kontrolne zespołów przeciwpożarowych

1. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego we wszystkich obiektach w każdej wsi (osiedlu) należy przeprowadzać co najmniej dwa razy w roku:
a) w terminie do 15 maja każdego roku,

b) w terminie do 15 grudnia każdego roku.

W wypadku stwierdzenia dużych braków w stanie bezpieczeństwa pożarowego prezydium rady narodowej może zarządzić przeprowadzenie dodatkowych kontroli we wszystkich obiektach, lub tylko w tych, w których zachodzi konieczna potrzeba.

2. Przed rozpoczęciem prac kontrolnych przewodniczący zespołu przeciwpożarowego zobowiązany jest zorganizować odprawę wszystkich członków zespołu, na której:

a) podaje wytyczne do przeprowadzania prac kontrolnych, przytaczając najczęściej spotykane braki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym ujawnione w poprzednich kontrolach,

b) wydaje każdej dwuosobowej grupie:

— „instrukcję dla przeciwpożarowych zespołów kontrolnych”,

— „wytyczne w zakresie bezpieczeństwa pożarowego budynków, pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w miejscowościach wiejskich”,

— „książkę protokółów z przeprowadzonych kontroli przeciwpożarowych”.

3. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego mogą być przeprowadzane w zespole co najmniej dwuosobowym w obecności właściciela, kierownika lub użytkownika kontrolowanego obiektu.

4. Zespół kontrolny po przybyciu na miejsce kontroli zobowiązany jest w obecności właściciela, użytkownika lub kierownika obiektu (nieruchomości), bądź osoby wyznaczonej przystąpić do czynności kontrolnych, sprawdzając stan bezpieczeństwa pożarowego, według poszczególnych punktów instrukcji przeciwpożarowej.

5. Jeżeli w czasie kontroli stwierdzone zostaną drobne usterki jak np.: zaśmiecenie słomą, sianem itp strychu lub innych pomieszczeń, uszkodzenie podręcznego sprzętu pożarniczego, komina itp. to wówczas zespół kontrolujący wskazuje na konieczność usunięcia stwierdzonych usterek oraz wyznacza potrzebny na to czas (od 7 do 15 dni), po upływie którego zobowiązany jest sprawdzić wykonanie wydanych poleceń.

W wypadku nie usunięcia usterek lub stwierdzenia poważniejszych braków, mogących stać się przyczyną powstania lub rozprzestrzenienia pożarów, zespół wpisuje je do protokółu.

6. Jeżeli w czasie kontroli stwierdzone zostaną braki w stanie instalacji i urządzeń elektrycznych, to zespół ostrzega osoby zainteresowane o grożącym niebezpieczeństwie porażenia lub pożaru wskazując również na konieczność natychmiastowego usunięcia usterek. Niezależnie od tego zgłasza je przewodniczącemu zespołu, który zobowiązany jest powiadomić o tym prezydium. Prezydium zawiadamia o grożącym niebezpieczeństwie organa państwowej inspekcji energetycznej.

7. Usterki w przewodach kominowych jak również uzyskane informacje o nieterminowym czyszczeniu kominów przez kominiarzy powinny być wpisane do protokółu sumarycznego zestawienia wszystkich braków w tym zakresie. Przewodniczący zespołu przekazuje zestawienie do Prezydium GRN.

8. Protokóły z kontroli należy wykonywać w jednym egzemplarzu, przy czym właściciel, użytkownik lub kierownik kontrolowanego obiektu powinien podpisać się na końcu protokółu. W przypadku odmowy podpisu, protokół podpisuje tylko zespół kontrolny.

9. Po zakończeniu prac kontrolnych członkowie zespołów kontrolnych zobowiązani są do zwrócenia otrzymanych instrukcji i protokółów przewodniczącemu zespołu oraz poinformowania go o najczęściej występujących niedociągnięciach w stanie bezpieczeństwa pożarowego w poszczególnych rejonach kontrolowanych.

10. Przewodniczący zespołu za pośrednictwem sołtysa przekazuje w jak najkrótszym czasie sporządzone protokóły prezydium rady narodowej z odpowiednim naświetleniem występujących niedociągnięć lub braków.

11. Prezydium rady narodowej na podstawie otrzymanych protokółów przygotowuje decyzje zarządzające usunięcia istniejących usterek i za pośrednictwem sołtysów przekazuje je zainteresowanym osobom.

12. Sołtys zobowiązany jest również do sprawdzania wykonawstwa decyzji wydanych przez prezydium i w przypadku stwierdzenia ich niewykonania w przewidzianym terminie, zgłasza nazwiska osób opornych prezydium rady.

13. Prezydia rad narodowych, radni i członkowie komisji mienia gromadzkiego kontrolują działalność zespołów kontrolnych.

14. Pracownicy powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych prowadzą instruktaż i nadzór nad działalnością zespołów kontrolnych oraz w czasie bytności w terenie sprawdzają prawidłowość prowadzonych prac kontrolnych.

15. Niezależnie od kontroli przeprowadzanych w określonych terminach, członkowie zespołów kontrolnych, ochotniczych straży pożarnych oraz inni mieszkańcy w każdym przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa pożarowego powinni zwracać uwagę zainteresowanym osobom (właścicielom, użytkownikom, kierownikom) a w razie potrzeby zawiadamiać o tego rodzaju faktach sołtysa, przewodniczącego zespołu przeciwpożarowego, naczelnika OSP lub prezydium rady narodowej.

Przeciwpożarowy Zespół
Kontrolny

..............................., dn. .... 19.........

w ....

PGRN ....

PROTOKÓŁ

z przeprowadzonej kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

w obiektach należących (użytkowanych) do (przez) ....

....

(podać nazwisko i imię lub nazwę instytucji oraz adres)

przez Przeciwpożarowy Zespół Kontrolny w składzie osobowym ....

(podać nazwiska członków zespołu)

....

w dniu ....

....

w obecności ....

(podać nazwisko obecnego w czasie kontroli)

W wyniku przeprowadzonej kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego stwierdzono następujące braki:

....

(wyszczególnić stwierdzone braki)

....

....

....

....

Podpis osoby u której przeprowadzono kontrolę

Podpisy członków zespołu przeciwpożarowego

Uwaga: Protokół sporządza się w jednym egzemplarzu i po wypełnieniu oddaje się przewodniczącemu zespołu celem przekazania prezydium rady.

..............................., dnia .... 19......... r.

pieczęć podłużna
Prez. Grom. Rady Narod.

UPOWAŻNIENIE

Upoważnia się Ob. ....

zamieszkałego w ....

członka przeciwpożarowego zespołu kontrolnego do przeprowadzenia kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w miejscowości

....

(pieczęć i podpis)

Upoważnienie niniejsze jest ważne

od dnia .... od dnia ....
do dnia .... do dnia ....

pieczęć i podpis) (pieczęć i podpis)

WYTYCZNE

dla naczelników ochotniczych straży pożarnych w zakresie zapobiegania pożarom

Czynności naczelnika ochotniczej straży pożarnej

Naczelnik ochotniczej straży pożarnej w ramach czynności określonych w § 27 Statutu Ochotniczej Straży Pożarnej (Monitor Polski Nr 67, poz. 409 z dnia 27 sierpnia 1957 roku) w zakresie zapobiegania pożarom:

— typuje i szkoli kandydatów do przeciwpożarowych zespołów kontrolnych,
— sprawdza jakość przeprowadzonych kontroli,
— współuczestniczy w pracach propagandowo-uświadamiających,
— współpracuje z sołtysem w zakresie rozbudowy i przebudowy wsi.

I. Organizacja prac zapobiegania pożarom i kontrole przeciwpożarowe

1. Dla właściwego prowadzenia prac w zabezpieczeniu przeciwpożarowym miejscowości, naczelnik ochotniczej straży pożarnej powinien być stale w kontakcie z sołtysem, zgłaszając mu wszystkie braki, usterki i potrzeby.

2. Naczelnik ochotniczej straży pożarnej w porozumieniu z sołtysem, typuje spośród członków ochotniczej straży pożarnej kandydatów do przeciwpożarowych zespołów kontrolnych.

Na kandydatów należy typować członków ochotniczej straży pożarnej, cieszących się pełnym zaufaniem miejscowej ludności, jak również posiadających kwalifikacje ogólne i pożarnicze do przeprowadzania kontroli.

3. Wytypowanych kandydatów do zespołów kontrolnych szkoli ze specjalnym uwzględnieniem praktycznego przeprowadzania kontroli w budynkach mieszkalnych, gospodarczych, warsztatach, sklepach, magazynach i innych obiektach znajdujących się na terenie wsi (osiedla).

4. Przeprowadza osobiście kontrole przeciwpożarowe w obiektach jak sklepy, warsztaty, magazyny, ośrodki PGR, Rolnicze Spółdzielnie Produkcyjne, szkoły itp.

W czasie tych kontroli powinni brać udział dla celów szkoleniowych członkowie ochotniczej straży pożarnej i kandydaci do zespołów przeciwpożarowych.

5. Uzgadnia z sołtysem terminy kontroli i dopełnienia warunków upoważnienia kandydatów do pełnienia czynności kontrolnych w myśl instrukcji dla „przeciwpożarowych zespołów kontrolnych".

6. Sprawdza jakość przeprowadzonych kontroli przez członków zespołów w czasie ich wykonywania i uzupełnia braki w ich pracy.

7. Organizuje w porozumieniu z sołtysem akcje kontrolne, w celu sprawdzania wykonawstwa wydanych zaleceń pokontrolnych.

II. Prowadzenie prac propagandowo-uświadamiających

1. W porozumieniu z sołtysem kieruje pracami propagandowo-uśmiadamiającymi zgodnie z rocznym planem oraz w miarę lokalnych potrzeb, a w szczególności:
— po zakończeniu prac kontrolnych oraz przed żniwami za pośrednictwem sołtysa zwołuje zebranie mieszkańców wsi, wskazuje potrzeby związane z zabezpieczeniem żniw, podobnie postępuje celem przygotowania gospodarstw rolnych na okres zimy,
— zabezpieczenia lasów itd.

2. Wykorzystuje zebrania wiejskie na wygłaszanie pogadanek o zabezpieczeniu przeciwpożarowym oraz występuje do Powiatowej Komendy Straży Pożarnych o dostarczenie filmów propagandowych, przeźroczy, materiałów propagandowych itp.

3. Na mieszkańców szczególnie zaniedbujących przepisy przeciwpożarowe wspólnie z sołtysem wywiera wpływ w celu podniesienia stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego w zagrodzie.

4. Pomaga w organizowaniu dziecińców w okresie nasilenia prac rolnych.

III. Współpraca z sołtysem w zakresie rozbudowy i przebudowy wsi

1. Czuwa nad właściwym wykonywaniem prac budowlanych zgodnie z przepisami prawa budowlanego wg wytycznych stanowiących załącznik Nr 3 do wytycznych dla prezydiów gromadzkich (osiedlowych) rad narodowych.

2. Na podstawie wyników przeprowadzanych przeciwpożarowych kontroli zgłasza potrzeby w zakresie:
— przebudowy i naprawy kominów i palenisk,
— zmiany pokryć dachów z palnych na trudnopalne,
— sadzenia drzew na granicach działek budowlanych,
— budowy lub remontu zbiorników wodnych dla celów przeciwpożarowych,
— zakładania instalacji piorunochronnych,
— inne prace w zakresie poprawy bezpieczeństwa pożarowego.

WYTYCZNE
w zakresie bezpieczeństwa pożarowego budynków, pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych na wsi i osiedlach
Wykaz przepisów ustalających wymagania przeciwpożarowe podane w „wytycznych"

I. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach (Dz. U. Nr 49, poz. 360).

II. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 21 marca 1952 r. o warunkach składowania niektórych artykułów produkcji rolnej i ochronie przeciwpożarowej przy omłotach (Dz. U. Nr 34, poz. 244).

III. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia 1955 r. w sprawie przestrzegania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy instalowaniu piecyków przenośnych(Dz. U. Nr 39, poz. 245)

IV. Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216).

V. Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 stycznia 1951 r. w sprawie obowiązku współdziałania w akcji ratowniczej straży pożarnych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 166).

VI. Rozporządzenie Ministrów Państwowych Gospodarstw Rolnych i Rolnictwa z dnia 24 października 1956 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze ciągników rolniczych (Dz. U Nr 51, poz. 228).

VII. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 czerwca 1952 r. w sprawie czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych (Dz. U. Nr 36, poz. 252).

VIII. Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 września 1952 r. w sprawie ustalenia regulaminu czynności pracowników obsługi kominiarskiej przy czyszczeniu kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-83, poz. 1341).

IX. Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych o przechowywaniu i magazynowaniu olejów mineralnych (Dz. U. z 1928 r. Nr 53, poz. 508).

X. Zarządzenie Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 czerwca 1952 r. w sprawie ustalenia wytycznych dotyczących zestawu sprzętu do zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów (Dz. Zarządzeń i Rozkazów Kom. Gł. Straży Pożarnych Nr 2, poz. 11, 1952 r.).

Objaśnienie do odczytywania symboli oznaczających tytuły zarządzeń i rozporządzeń, umieszczonych na marginesach „wytycznych"

„Wytyczne" zostały sporządzone na podstawie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych. W „wykazie" przepisów ustalających wymagania przeciwpożarowe", stanowiących załącznik do „wytycznych" podano tytuły przepisów prawnych, oznaczając je równocześnie cyframi rzymskimi.

W tekście przepisów obok cyfr rzymskich, oznaczających właściwą podstawę prawną, podano równocześnie paragraf, ustęp względnie punkt danej podstawy prawnej.

W związku z tym przy powoływaniu się w oparciu o „wytyczne" na podstawy prawne, należy odczytać podaną na marginesie cyfrę rzymską, następnie odszukać jej odpowiednik w podanych na wstępie wytycznych „wykazie przepisów" i podać tytuł zarządzenia lub rozporządzenia w pełnym, obowiązującym brzmieniu.

I. Nadzór nad dziećmi, palenie tytoniu, ognisk, używanie otwartego ognia.

Zabrania się:

1. Rozpalania ognia w piecach, piecykach, kuchniach, kuchenkach przy użyciu nafty, spirytusu, benzyny i innych płynów łatwopalnych i wybuchowych. III-§ 14 pkt 6.

2. Pozostawiania dzieci bez dozoru osób starszych w czasie palenia się ognia w piecach żelaznych i trzonach kuchennych oraz składania zapałek, zapalniczek w miejscach dostępnych dla dzieci. Specjalnie zwraca się uwagę na przestrzeganie zakazu bawienia się dzieci materiałami palnymi i wybuchowymi. I-§ 3 pkt 17.

3. Pozostawiania pieców, piecyków, palników, kuchenek naftowych, spirytusowych, elektrycznych itp. w czasie palenia się bez dozoru osób starszych. III-§ 10 pkt. 1.

4. Palenia tytoniu oraz używania otwartego ognia:

a) w stajniach, stodołach, oborach, chlewach, spiżarniach, drwalkach, szopach, piwnicach, na strychach I-§ 3 pkt 10.

b) na terenie punktów zaopatrywania w paliwo ciągników, spalinowych silników zastosowanych przy maszynach rolniczych, przy wlewaniu paliwa do zbiorników oraz przy sprawdzaniu poziomu paliwa w beczkach, zbiornikach paliwa ciągników i naczyniach przenośnych VI-§ 29 ust. 2, § 33 ust. 1,

c) w czasie przebywania na ciągniku VI-§ 28.

5. Spalania śmieci i różnych odpadków, rozpalania ognia w obrębie budynków drewnianych oraz w odległości mniejszej niż sto metrów od stogów, stert, brogów i punktów polowych zaopatrzenia maszyn rolniczych w materiały pędne. Przy rozpalaniu ognisk należy przestrzegać, aby iskry i dym były znoszone w kierunku od materiałów palnych. 1) I-§ 3 pkt 16. 2) II-§ 6. 3) II-§ 3 pkt. 1.

6. Wykonywania wszelkich prac remontowych przy użyciu palników wytwarzających płomień (ogień otwarty) w odległości nie mniejszej niż 1 m. od palnych części budynków względnie palnych przedmiotów lub materiałów I-§ 3 pkt 23.

7. Rozgrzewania smoły i asfaltu w kotłach nie zaopatrzonych w pokrywę oraz w łopatę, bez uprzedniego przygotowania piasku i w odległości mniejszej niż 10 m od budynków ogniotrwałych, a 30 m od budynków drewnianych I-§ 3 pkt 16.

II. Urządzenia ogrzewnicze i kominy.

8. Wszelkiego rodzaju piecyki i kuchenki mogą być ustawiane tylko na podstawach niepalnych. Warstwa izolacyjna niepalna powinna pokrywać przestrzeń pod piecykiem lub kuchenką oraz tworzyć pas szerokości 50 cm dookoła piecyka lub kuchenki. W przypadku zainstalowania piecyka żelaznego bez nóżek warstwa izolacyjna z cegieł, związanych ze sobą i bezpośrednio stykają się z piecykiem, powinna mieć grubość conajmniej 5 cm. III-§ 2.

9. Drzwiczki paleniska i popielnika powinny umożliwiać szczelne zamknięcia otworów. III-§ 3 ust. 1.

10. Piecyki i kuchenki żelazne instalowane w lokalach użytkowych powinny być wewnątrz wyłożone wyprawą z gliny lub szamotu. Wyprawa ta powinna być sprawdzana i w przypadku stwierdzenia uszkodzenia natychmiast naprawiona III-§ 3 ust. 2.

11. Odległość piecyków i kuchenek żelaznych od drewnianych części budynków powinna wynosić:

— 25 cm — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia III-§4 ust. 1,

— 50 cm — od części nieotynkowanych lub w inny sposób niezabezpieczonych od ognia,

12. Odległość piecyków wykonanych z kamienia lub z kafli od drewnianych części budynków powinna wynosić:

— 15 cm — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia III-§ 4 ust. 2,

— 50 cm — od części nieotynkowanych lub w inny sposób niezabezpieczonych od ognia

13. W przypadku instalowania piecyków we wnękach odległość od górnej wnęki winna wynosić:

— 50 cm — od części otynkowanych lub w inny sposób zabezpieczonych od ognia III-§ 4 ust. 3,

— 1 m — od części nieotynkowanych lub w inny sposób niezabezpieczonych od ognia.

14. Przewody dymowe z rur blaszanych, łączące paleniska piecyków z kanałami dymowymi, powinny być możliwie najkrótsze z tym, że długość ich nie może przekraczać 3 m. III-§ 5 ust. 1.

15. Ilość kolanek łączących części rur blaszanych nie może być większa niż trzy. Połączenia między częściami rur, jak również połączenia rur z piecykami lub kuchenkami powinny zachodzić szczelnie jedno na drugie w kierunku ciągu. Umocowanie rur powinno zabezpieczyć je przed rozłączeniem bądź upadkiem. W miejscach załamania rury powinny być zaopatrzone w szczelne zasuwy służące do usuwania sadzy lub w drzwiczki z materiałów niepalnych III-§ 5 ust. 2,

16. Odległość blaszanych rur dymowych od drewnianych części budynku powinna wynosić:

— 50 cm — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia III-§ 6 ust. 1,

— 1 m — od części nieotynkowanych lub w inny sposób niezabezpieczonych od ognia.

17 W przypadkach zabezpieczenia rur izolacją niepalną odległość blaszanych rur dymowych od drewnianych części budynku nie może być mniejsza niż 15 cm III-§ 6 ust. 2.

18. Przeprowadzania blaszanych rur dymowych przez drewniane stropy i dachy jest dopuszczalne pod warunkiem, że w miejscu przejścia rury przez dach lub strop rury dymowe izolowane będą cegłą na glinie lub innym odpowiednim materiałem w części zaś w której rury te przechodzić będą przez strychy, zostaną one zabezpieczone materiałem izolacyjnym. III-§ 7 ust. 1

19. Przeprowadzanie blaszanych rur dymowych przez drewniane ściany jest dopuszczalne przy zachowaniu następujących warunków:

a) ściana w miejscu przejścia rury powinna być obmurowana w promieniu 13 cm, albo zabezpieczona przewodem kamionkowym o takim wymiarze średnicy wewnętrznej, aby wokół rury pozostawała wolna przestrzeń nie mniejsza niż 5 cm zamknięta z obu stron warstwą gliny, III-§ 8 pkt. 1

b) rura dymowa po zewnętrznej ścianie budynku jednokondygnacyjnego musi być wyprowadzona ponad dach i zakończona kołpakiem, który przy budynkach wielokondygnacyjnych powinien być tak umieszczony, aby zabezpieczał okna wyższych kondygnacji przed iskrami. III-§ 8 pkt 2

c) odległość rur dymowych od płaszczyzny dachowej i pokrycia do wylotu rury nie może być mniejsza niż 1 m. III-§ 8 pkt. 4.

20. Na piecach, piecykach, kuchenkach, blaszanych rurach dymowych nie wolno wieszać bielizny, odzieży itp. materiałów palnych. III-§ 14 pkt. 7

21. Materiały palne mogą być składane w odległości nie mniejszej niż 1 m od urządzeń ogrzewniczych i rur dymowych. I-§ 3 pkt 19

22. Najmniejsza odległość pieców z kamienia, cegły lub kafli od drewnianych konstrukcyjnych części budynków powinna wynosić: IV-art. 292 lit. b

— od elementów konstrukcyjnych otynkowanych — 15 cm,

— od elementów konstrukcyjnych nieotynkow. — 25 cm.

23. Nieogniotrwała podłoga winna być przed paleniskami pieców pokryta blachą o wymiarach co najmniej 40 x 50 cm. IV-art. 289

24. Żelazne rury, przeznaczone do połączenia palenisk z kanałami dymowymi, powinny być oddalone od drewnianych elementów konstrukcyjnych budynków: IV-art. 296 ust. 1

— otynkowanych — 25 cm

— nieotynkowanych — 50 cm.

25. Przy przepuszczaniu rur przez ściany nieogniotrwałe izolacja z cegły na glinie lub z innego odpowiedniego materiału powinna wynosić co najmniej 13 cm (szerokość jednej cegły). IV-art. 296 ust. 2

26. Kominy powinny być stawiane na fundamentach i budowane z cegły palonej. IV-art. 294

27. Kominy wewnątrz, a na strychach i zewnątrz, powinny być wyprawione. IV-art. 299

28. Wycierowe drzwiczki kominowe oraz wycierowe drzwiczki przewodów dymowych powinny być z materiałów niepalnych (prefabrykowane, betonowe lub podwójne żelazne), szczelnie dopasowane i stale zamknięte ,a otwierane tylko na czas wybierania sadzy z kominów i przewodów. VII-§ 7

29. Wszelkie konstrukcyjne części budynku z drewna lub innych materiałów nieogniotrwałych powinny być oddalone od wewnętrznej powierzchni ścian kominowych co najmniej o 25 cm, a od otworów do czyszczenia o 50 cm. IV-art. 300

30. Otwory w kominach, pozostałe po rozebraniu względnie przeniesieniu pieców i piecyków ,należy zamurować. III-§ 14 pkt 9

31. Wycier przewodów kominowych winien być przeprowadzany przez pracowników obsługi kominiarskiej co dwa miesiące. VII-§ 3 ust. 1, pkt. 1

Należy dopilnować, aby przy dokonywaniu wycieru były dokładnie oczyszczone przewody kominowe, kanały łączące paleniska z przewodami kominowymi oraz usunięte sadze ze spadów kominowych. VIII-ust. 4

32. Po każdym okresowym oczyszczeniu kominów i przewodów dymowych i spalinowych oraz kanałów łączących paleniska z przewodami kominowymi, pracownik obsługi kominiarskiej winien dokonać odpowiedniego wpisu w księdze kontroli kominiarskiej. VII-§ 4 ust. 1

33. Właściciele, użytkownicy oraz osoby sprawujące zarząd budynków mieszkalnych, użytkowych, przemysłowych — obowiązane są zaprowadzić księgę kontroli kominiarskiej dla każdego budynku z osobna i udostępnić ją pracownikom obsługi kominiarskiej. VII-§ 4 ust. 1.

34. Właściciele, użytkownicy oraz osoby sprawujące zarząd budynków mieszkalnych, użytkowych i przemysłowych obowiązane są utrzymywać w należytym stanie urządzenia przeznaczone do ułatwienia pracownikom obsługi kominiarskiej dostępu do kominów i wykonywania ich czynności(włazy na dachy, drabiny, ławy kominiarskie itp). VIII-§ 8

35. Popiół i żużel z popielników winien być wysypywany po zalaniu wodą, do przygotowanego uprzednia dołu w odległości 30 m od budynków drewnianych lub mteriałów palnych. I-§ 3 pkt. 12

III. Oświetlenia elektryczne i naftowe

Zakazane jest:

36. Zakładanie prowizorycznych instalacji elektrycznych, zawieszanie przewodów bezpośrednio na hakach, gwoździach oraz dokonywanie we własnym zakresie napraw insatlacji elektroenergetycznych. Naprawy winien dokonywać uprawniony elektryk. I-§ 3 pkt. 21

37. Korzystanie z uszkodzonych urządzeń elektroenergetycznych. I-§ 3 pkt. 21

38. Reperowanie spalonych bezpieczników drutem itp. W miejsce spalonych bezpieczników należy założyć bezpieczniki nowe. I-§ 3 pkt. 21

39. Włączanie jednocześnie do sieci elektrycznej tylu urządzeń ogrzewniczych i oświetleniowych, których jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i zapalenie się przewodów elektrycznych. I-§ 3 pkt. 22

40. Używanie latarń naftowych nie posiadających szkieł ochronnych oraz ich zebezpieczeń w postaci siatek drucianych. I-§ 3 pkt. 20

41. Zawieszanie lamp i latarń na paliwa płynne w odległości mniejszej niż:

— 20 cm od drewnianych ścian nieotynkowanych, względnie 10 cm od drewnianych ścian otynkowanych,

— 70 cm — od sufitu drewnianego otynkowanego,

— 100 cm — od sufitu drewnianego nieotynkowanego.

Odległości powyższe mogą być zmniejszone o połowę, jeżeli nad lampą znajduje się specjalna osłona w formie klosza, wykonanego z porcelany, gliny wypalonej lub innego niepalnego materiału. I-§ 3 pkt. 20

42. Osłanianie żarówek, lamp oraz latarń naftowych papierem, tkaniną lub innymi materiałami palnymi. I-§ 3 pkt. 21

43. Napełnianie paliwem zbiorników lamp i latarń podczas ich palenia się. I-§ 3 pkt. 18

IV. Strychy, piwnice, korytarze, wyjścia w budynkach mieszkalnych

Zabrania się:

44. Składowania i przechowywania na strychach palnych materiałów jak: słomy, szmat, skrzyń, desek, mebli, płynów łatwopalnych, zasypywania podłogi strychów trocinami, wiórami itp. oraz urządzania wędzarń i suszarń w budynkach o dachach krytych słomą. Wędzarnie i suszarnie mogą być urządzane wyłącznie w budynkach niepalnych, po uprzednim zezwoleniu władzy budowlanej. I-§ 3 pkt. 1, 15

45. Składowania i przechowywania szmat, słomy, mebli w piwnicach posiadających palne stropy. I-§ 3 pkt. 1

46. Ustawiania, gromadzenia, przechowywania na klatkach schodowych, korytarzach i sieniach jakichkolwiek przedmiotów utrudniających przejście, oraz zastawiania drzwi prowadzących na zewnątrz z mieszkań, sieni i korytarzy. I-§ 3 pkt. 2

47. Pozostawiania wszelkich nieoszklonych otworów, znajdujących się w zewnętrznych ścianach i dachach budynków — bez zabezpieczenia siatką drucianą o wymiarach 2,5×10 mm. I-§ 1 pkt. 1

V. Przechowywanie i używanie płynów łatwopalnych

Zabrania się:

48. Przechowywania w mieszkaniach i pomieszczeniach gospodarczych:

— benzyny — w ilości przekraczającej 5 litrów,

— nafty — w ilości przekraczającej 35 litrów. IX-§ 9 ust. 2, pkt. A, B

49. Przechowywania płynów łatwopalnych w naczyniach otwartych oraz w pobliżu urządzeń ogrzewniczych. IX-§ 5 I-§ 3 pkt. 26

50. Lokalizowania polowych punktów zaopatrywania ciągników w paliwo w odległości mniejszej niż 50 m od budynków, stert, postoju furmanek, maszyn i miejsc przechowywania nasion. Teren polowych punktów zaopatrywania ciągników w paliwo powinien posiadać dookoła pas ochronny zaorany o szerokości co najmniej 2 m. VI-§ 29 ust. 1

51. Prania odzieży, czyszczenia mebli itp. płynami łatwopalnymi w pomieszczeniach, w których znajduje się otwarty ogień (piece, piecyki, lampy, świece itp.). I-§ 3 pkt. 18.

VI. Ustawianie stogów, brogów i stert oraz używanie ciągników i silników

52. Przy ustawianiu stert, stogów i brogów należy zachować następujące odległości:

a) od wszelkich budynków w gospodarstwach uspołecznionych — 100 m,

b) od wszelkich budynków w gospodarstwach indywidualnych — 30 m,

c) od wszelkich dróg publicznych — 50 m,

d) od przewodów i urządzeń linii elektrycznych wysokiego napięcia — 25 m,

e) od lasów, zagajników i innych terenów zadrzewionych — 100 m,

f) między stertami, względnie parami stert w gospodarstwach uspołecznionych — 100 m. II-§ 1 ust. 1

53. Wielkość stert ze zbożem niemłóconym i sianem nie może przekraczać 800 m^3, wielkość zaś sterty słomy i roślin włóknistych — 1200 m^3. II-§ 2

54. Sterty, stogi i brogi na ścierniskach powinny być oborane w promieniu 5 m. II-§ 1 ust. 5

55. Zabrania się garażowania samochodów i traktorów w stodołach, przy stertach, stogach i brogach. II-§ 5

56. Przy omłotach należy zachować następujące warunki:

a) aby miejsce przeznaczone na ustawianie lokomobili, traktorów i silników oczyszczone było z materiałów palnych jak: słoma, siano, sieczka. II-§ 3 pkt. 4

b) aby odległość lokomobili, traktora lub silnika spalinowego, użytego do omłotu, od stogu do budynku wynosiła nie mniej niż 10 m. II-§ 3 pkt. 2

c) aby dym i iskry z lokomobili lub traktoru były znoszone wiatrem w kierunku od stogu lub budynku. II-§ 3 pkt. 1

d) aby komin lokomobili zaopatrzony był w iskrochron z siatki o wymiarach oczek 2,5 x 10 mm a drzwiczki paleniska i popielnika były szczelne. II-§ 3 pkt 3

e) aby palenisko lokomobili po ukończeniu pracy, było wygaszone, a szlaka i popiół, po uprzednim zalaniu wodą zostały złożone do specjalnie wykopanego dołu. II-§ 3 pkt. 5

f) aby traktory zaopatrzone były w sprawnie działające urządzenia odiskierne, a traktorzyści posiadali prowa-

dzoną na bieżąco książkę kontroli urządzeń odiskiernych. VI-§ 12

g) aby silniki elektryczne okapturzone ustawiane były w odległości nie mniejszej niż 2 m od miejsc omłotu i budynków krytych nie ogniotrwale, a silniki, nie okapturzone w odległości nie mniejszej niż 5 m. II-§ 4.

h) aby w obrębie punktu omłotowego nie palono tytoniu i nie posługiwano się otwartym ogniem. Palenie tytoniu dopuszczalne jest w odległości 50 m od punktu omłotowego, w miejscu na ten cel wyznaczonym i przystosowanym, a palenie ognisk, w celu gotowania posiłków dla pracowników, w odległości 100 m. od miejsca omłotów II-§ 6 i 7.

57. Podgrzewanie i uruchamianie silników spalinowych może być dokonywane w odległości najmniej 30 m od zapasów materiałów pędnych i opału II-§ 6.

58. W czasie napełniania zbiornika ciągnik powinien znajdować się w odległości co najmniej 15 m. od składu paliwa. VI-§ 33 ust. 2.

59. Zabrania się dolewania paliwa, gdy silnik jest w ruchu. VI-§ 33 ust. 3.

60. Po napełnieniu zbiorników paliwem płynnym należy wytrzeć części ciągnika oblane paliwem VI-§ 34.

VII. Składowanie nawozów sztucznych, wapna, karbidu.

61. Przy magazynowaniu nawozów sztucznych należy:

a) przestrzegać, by pomieszczenia składowe były suche i posiadały szczelne dachy,

b) poszczególne rodzaje nawozów magazynować oddzielnie oraz w stanie suchym, na podłodze oczyszczonej z materiałów takich jak: słoma, siano, drewno itp

c) nie składować saletry amonowej na podłodze drewnianej oraz nie używać worków po saletrze do magazynowania innych nawozów sztucznych,

d) nie instalować w magazynach nawozów sztucznych urządzeń ogrzewczych oraz nie palić papierosów i nie wchodzić z otwartym ogniem.

62 Wapno i karbid może być przechowywane w pomieszczeniach suchych, przewiewnych oraz zdala od materiałów palnych. I-§ 3 pkt 27 i 28

VIII. Dostęp do budynków.

63. Drogi dojazdowe do zagrody, jak również przejazdy i przejścia na terenie nieruchomości należy pozostawić w stanie wolnym. I-§ 1 pkt 3.

64. Przy ścianach budynków nie wolno gromadzić żadnych materiałów i przedmiotów, które utrudniałyby dostęp do nich, a w szczególności nie należy składać przy ścianach materiałów palnych. I-§ 3 pkt 3.

65. Gacenie pomieszczeń słomą, igliwiem, mchem itp. dopuszczalne jest tylko na okres od 15 listopada do 15 marca. Po tym terminie gacenie musi być usunięte I-§1 pkt 3.

IX. Podręczny sprzęt gaśniczy.

66. Urządzenia wodne znajdujące się na terenie nieruchomości, jak również dostęp i dojazd do tych urządzeń winny być utrzymane w stanie należytym. I-§ 1 pkt 3.

67. Na wsiach i w osiedlach o gospodarstwach oddzielonych od siebie niezabudowaną przestrzenią (wsie i osiedla budowane systemem kolonijnym) poszczególne gospodarstwa winny być zaopatrzone w podręczny sprzęt gaśniczy wg poniższego zestawienia:

a) 1 bosak lekki o długości 4 m
1 drabina przenośna o długości 4 m.
1 łopata
1 wiadro,

b) w miarę możliwości 1 beczka z wodą(przykryta pokrywą) o pojemności około 200 litrów, względnie inne naczynie gospodarcze napełnione w okresie letnim wodą, jak: kręgi, koryta do pojenia zwierząt itp.,

c) przy każdym budynku o pokryciu palnym (słoma, czcina, gont) należy umieścić jedną tłumicę. I-§ 4 pkt. 1 i 2 X — pkt. 26.

68. Na wsiach i osiedlach o zabudowie zwartej — poszczególne gospodarstwa winny być zaopatrzone w następujący sprzęt gaśniczy:

a) 1 wiadro
1 łopata,

b) w miarę możliwości 1 beczka z wodą (przykryta pokrywą) o pojemności około 200 litrów, względnie inne naczynie gospodarcze napełnione w okresie letnim wodą, jak: kręgi, koryta do pojenia zwierząt itp., I-§ 4 pkt 1 i 2, X-pkt 26,

c) przy każdym budynku o pokryciu palnym (słoma, czcina, gont) należy umieścić jedną tłumicę,

d) na każde trzy sąsiadujące z sobą gospodarstwa:
1 drabina przenośna długości 4 m.
1 bosak lekki długości 4 m.

69. Podręczny sprzęt gaśniczy należy utrzymywać w stanie zdolnym do użytku na wypadek pożaru Drabiny, łopaty i wiadra mogą być używane do celów gospodarczych, jednakże muszą być dostępne w wypadku pożaru. I-§ 1 pkt 4.

X. Obowiązki w wypadku pożaru.

70. Każdy obywatel z chwilą zauważenia pożaru zobowiązany jest:

a) zaalarmować niezwłocznie, przy użyciu wszelkich dostępnych środków, straż pożarną, milicję obywatelską, sołtysa i mieszkańców, V-§ 1 pkt. 1,

b) przystąpić niezwłocznie do akcji ratowniczej w sposób możliwy w danych warunkach i nieść pomoc osobom zagrożonym. V-§ 1 pkt2.

71. Wszyscy mieszkańcy miejscowości, w której zaistniał pożar zobowiązani są ponadto do:

a) wykonywania wszystkich zarządzeń wydawanych przez kierującego akcją gaśniczą, V-§ 1 pkt. 3,

b) dostarczania, bez wezwania, posiadanego sprzętu gaśniczego na miejsce akcji (wiadra, beczki, beczkowozy, tłumice, płachty, drabiny, siekiery, piły, łopaty, widły itp.), V-§ 1 pkt 5,

c) udostępnienia wszelkich dróg i gruntów do przejścia osób oraz przejazdu lub postoju pojazdów biorących bezpośredni lub pośredni udział w akcji ratowniczej. V-§ 1 pkt 4.

d) zezwolenia na umieszczenie na terenie własnego gospodarstwa sprzętu gaśniczego straży pożarnych oraz na przeprowadzenie linii wężowych, V-§ 1 pkt 6,

e) udostępnienia wszelkich zasobów wody gaśniczej (przydatnej do gaszenia pożaru), znajdujących się na terenie własnego gospodarstwa np.: studzien, zbiorników sztucznych, sadzawek, stawów, rzeki itp.) V-§ 1 pkt 5,

f) dostarczenia posiadanych środków przewozowych konnych i mechanicznych potrzebnych do przewozu na miejsce akcji straży pożarnych, sprzętu przeciwpożarowego, wody itp. V-§ 1 pkt 8,

g) przyjmowanie na przechowywanie uratowanego od pożaru mienia oraz udzielania tymczasowego schronienia pogarzelcom. V-§ 1 pkt 7.

72. Od obowiązków wymienionych w pkt 70-b i 71 są zwolnione:

a) osoby niezdolne do pełnienia tych obowiązków wskutek choroby, ułomności fizycznej albo psychicznej, V-§ 3 pkt 1,

b) kobiety w ciąży oraz matki i inne kobiety sprawujące opiekę nad dziećmi w wieku do ukończenia 7 lat, V-§ 3 pkt. 2 i 3,

c) osoby nieletnie do lat 16, V-§ 3 pkt 4,

d) osoby, które ukończyły 60 lat życia. V-§ 3 pkt 5.

WYCIĄG

najważniejszych przepisów w zakresie budownictwa na wsi

Na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.II.1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) Dekretu z dnia 2.IV.1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 109) oraz pism Komitetu d/s Urbanistyki i Architektury z dnia 24.III.1958 r. Nr III-312/58 w sprawie wprowadzenia przerw ogniowych i z dnia 17.IV.

1958 r. Nr III-412/58 w sprawie wytycznych jednolitego regulowania wymagań przeciwpożarowych w projektowaniu indywidualnych zagród wiejskich i pism Komendy Głównej Straży Pożarnych z dnia 12.II.1958 r. RZ.IVc/2/58 i z dnia 22.IV.1958 r. Nr RZ.IVc/13/58 podaje się wyciąg przepisów odnośnie racjonalnego budownictwa, których stosowanie i przestrzeganie w bardzo znacznym stopniu obniży palność w kraju przez zmniejszenie ilości jak i rozmiarów pożarów zaistniałych na wsi.

Wytyczne zawierają:

1. Określenia ogólne.
2. Usytuowanie budynku.
3. Rodzaje zabudowy i odległości między budynkami.
4. Dojazdy, dojścia i wyjścia z budynków.
5. Kominy.
6. Zadrzewienie.

1. Określenia ogólne

BUDYNKI OGNIOTRWAŁE

Za ogniotrwałe uważa się budynki, których ściany zewnętrzne i filary nośne oraz pokrycia dachu są wykonane z materiałów niepalnych a mianowicie: ściany i filary z kamienia, betonu, cegły, gliny itp. materiałów, a pokrycie dachu — z dachówki, blachy, papy, szkła, kamienia, łupku, cementu itp.

Budynki o obustronnie otynkowanych ścianach z materiałów niepalnych w szkielecie drewnianym (np. mur pruski) o pokryciu ogniotrwałym uważa się za ogniotrwałe (art. 270).

Mur ognioochronny (ściana przeciwpożarowa) musi być wykonany z cegły palonej lub innego materiału ogniotrwałego bez otworów i próżni, grubości równającej się co najmniej długości jednej cegły, wyprowadzony od fundamentów przez wysokość budynku, a wystający 30 cm ponad dach. Wytrzymałość ogniowa muru ogniochronnego (ściany przeciwpożarowej) winna wynosić 5 godzin.

W wypadku zastosowania w murze ogniochronnym (ścianie przeciwpożarowej) otworów drzwi, okien należy je zabezpieczyć drzwiami, oknami wykonanymi z materiałów ogniotrwałych o zbliżonej wytrzymałości ogniowej jaką posiada mur ogniochronny (ściana przeciwpożarowa).

2. Usytuowanie budynku

ODLEGŁOŚCI BUDYNKÓW OD DRÓG PUBLICZNYCH

a) w osiedlach dla których są ustalone plany zabudowy — w linii zatwierdzającej zabudowy (art. 264),

b) w osiedlach nie posiadających zatwierdzonego planu zabudowy — w odległości 3,5 m od drogi (art. 265).

ODLEGŁOŚCI BUDYNKÓW OD TORÓW KOLEJOWYCH —

zgodnie z ustawą z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 220) należy zachować odległości:

a) budynki ogniotrwałe — 4 m (ognioodporność klasy A i B)

b) budynki ognioodporne i ogniochronne — 20 m (ognioodporność klasy C i D)

c) budynki nieognioochronne — 30 m (ognioodporność klasy E)

d) budynki bez ścian, przeznaczone na przechowanie siana, słomy itp. materiałów palnych — 40 m.

ODLEGŁOŚCI OD DZIAŁKI SĄSIEDNIEJ

Na podstawie art. 277—282 — prawa budowlanego odleggości budynków od działki sąsiedniej powinny odpowiadać wymaganiom podanym w tablicy.

Tablica odległości budynku od działki sąsiedniej

Lp.	Rodzaj budynku	Wymagana odległość
1.	Budynki mogą być wznoszone jako bliźniacze na przyległych działkach i uważane są za jedną całość (art. 278a)	Wskazane jest odzielenie ścianą przeciwpożarową
2.	Budynki bez względu na klasę ognioodporności jeżeli od granicy działki posiadają ścianę przeciwpożarową	Budynek może być wznoszony przy granicy działki (art. 278b)
3.	Budynki ogniotrwałe a więc wg nowego podziału kl. A, B, C, jeżeli od granicy działki nie posiadają otworów	3 m (art. 277c)
4.	Budynki jak w pkt 3 jeżeli od granicy działki posiadają otwory	4 m (art. 277b)
5.	Budynki nieogniotrwałe, a więc wg nowego podziału klasy D i E	6 m (art. 277a)
6.	Budynki otwarte (bez ścian) przewidziane do składowania siana, słomy itp. palnych materiałów	30 m (art. 279)
7.	Budynki klasy D i E ognioodporności w których są większe paleniska (np. kuźnie, suszarnie, wędzarnie, parniki itp.)	30 m (art. 281)
8.	Cegielnie, piece do wypalania wapna itp.	60 m (art. 281)
	Uwaga: W przypadkach szczególnych np. ognioodporna zabudowa osiedla przy budynkach klasy A, B i C odległości te mogą być zmniejszone	30 m (art. 282 ust. 2)

Jeżeli zachodzą trudności dotrzymania wymaganych odległości należy stosować ściany przeciwpożarowe.

3. Rodzaje zabudowy i odległości między budynkami

a) typ zabudowy z budynkami wolnostojącymi, gdzie każda funkcja jest pomyślana w odzielnym budynku np. (budynek mieszkalny, budynek inwentarski, budynek składowy (stodoła) stoją oddzielnie. Odległość pomiędzy poszczególnymi budynkami podaje tabelka:

Lp.	Rodzaj budynku	Wymagana odległość
1.	Budynki mogą być zespolone, jeżeli posiadają pożarowe oddzielenie śnianą przeciwpożarową	
2.	Budynki ogniotrwałe, a więc wg nowego podziału kl. A i B od budynków ogniotrwałych a więc również klasy A i B oraz C	3 m (art. 280 Prawo Budowlane Dz. URP z 1939 r. Nr 34, poz. 216)
3.	Budynki nieogniotrwałe, a więc wg nowego podziału klasy D i E od innych budynków	12 m (art. 279)
4.	Budynki bez ścian, przeznaczone na przechowywanie słomy, siana itp. od wszelkich innych budynków.	30 m (art. 279)

W budynkach wolnostojących wiejskich wymagać należy, przy dachach dwuspadowych wykonania szczytów z materiałów niepalnych.

b) typ zabudowy z budynkami częściowo zespolonymi, gdzie występuje połączenie dwu różnych funkcji w jednym budynku np. budynek mieszkalny zespolony z budynkiem inwentarskim, a stodoła osobno, lub budynek mieszkalny osobno, a inwentarski ze stodołą pod wspólnym dachem.

c) typ zabudowy zepolonej, gdzie poszczególne funkcje zagrody, mieszczą się w jednym budynku pod wspólnym dachem, np. budynek mieszkalny, budynek inwentarski, budynek stodoły i zadaszenie, składnik itp. stanowią jeden budynek. Należy tu jednak stosować ściany przeciwpożarowe pomiędzy poszczególnymi funkcjami zagrody. W wypadku zabudowy typu zespolonego i częściowo zespolonego dopuszcza się możliwość otwarcia poddasza części inwentarskiej na stodołę w budynkach, których długość wynosi nie więcej niż 25 m.

Część mieszkalna budynku powinna być w tym przypadku oddzielona ścianą przeciwpożarową od części inwentarskiej i stodoły.

4. Dojazdy ,dojścia i wyjścia z budynków

Na wypadek pożaru musi być przewidziany wjazd na teren działek gospodarstw wiejskich.

Wjazd nie jest konieczny, jeżeli istnieje dojazd z sąsiedniej działki.

Drogi dojazdowe dla straży pożarnych powinny posiadać szerokość: 6 m przy przewidzianym ruchu dwukierunkowym.

3 m przy przewidzianym ruchu jednokierunkowym.

Pomiędzy budynkami wznoszonymi na tej samej działce, powinno być pozostawione podwórze o powierzchni co najmniej 36 m kwadratowych i szerokości co najmniej 6 m (art. 269).

W budynkach mieszkalnych powinny być wykonane drzwi, prowadzące bezpośrednio na zewnątrz (na podwórze) o wysokości 2 m oraz szerokości:

— przy drzwiach jednoskrzydłowych co najmniej 0,8 m,
— przy drzwiach dwuskrzydłowych, szerokość jednego skrzydła co najmniej 0,6 m.

Szerokość wyjść ewakuacyjnych na zewnątrz w budynkach inwentarskich nie powinna być mniejsza:

a) w stajniach, źrebięciarniach ,oborach, cielętnikach przy ilości do 5 szt. — niż 1,2 m, przy ilości ponad 5 szt. — niż 2,0 m,

b) w chlewniach:
— przy ilości do 10 szt. — niż 1,0 m,
— przy ilości ponad 10 szt. — niż 1,5 m.

c) w owczarniach i szopach dla młodzieży:
— przy ilości do 20 szt. — niż 1,0 m,
— przy ilości ponad 20 szt. — niż 2,5 m.

Szerokość przejść i korytarzy przeznaczonych wewnątrz budynków inwentarskich dla ewakuacji zwierząt powinna być nie mniejsza niż szerokość wyjść ewakuacyjnych na zewnątrz i w żadnym wypadku nie może być mniejsza niż 1,5 m.

5. Kominy

Na terenie wsi bardzo duży procent pożarów powstaje na skutek wadliwej budowy kominów, dlatego na budowę kominów musi być zwrócona specjalna uwaga w trakcie budowy jak i w czacie eksploatacji.

Kominy powinny być wznoszone na fundamentach lub niepalnych filarach, sklepieniach, podporach.

Grubość ścian kominów powinna wynosić co najmniej pół cegły. Przekrój poprzeczny kanału dymowego powinien być jednakowy na całej wysokości i wynosić co najmniej 13 x 13 centymetrów w kominach kwadratowych i 15 centymetrów w kominach okrągłych (art. 297).

Kanały dymowe powinny być prowadzone w miarę możności pionowo. Dopuszczalne odchylenia kanałów dymowych od pionu nie powinno przekraczać 30 stopni (art. 298).

Kominy wewnątrz, a na strychach i zewnątrz powinny być wyprawione (art. 299).

Wszelkie konstrukcyjne części budynków z drzewa, słomy i tym podobnych materiałów nieogniotrwałych powinny być oddalone od wewnętrznej powierzchni ścian kominowych co najmniej o 25 centymetrów, od otworów do czyszczenia o 50 centymetrów (art. 300). Kominy powinny być wyprowadzone ponad powierzchnię dachu. Przy pokryciu dachu materiałem ogniotrwałym wysokość komina ponad powierzchnię dachu powinna wynosić co najmniej 30 centymetrów ,a odległość górnej krawędzi komina w kierunku poziomym od powierzchni dachu co najmniej 1 metr. Przy pokryciu dachu materiałem nieogniotrwałym komin powinien być wyprowadzony do wysokości 60 centymetrów ponad kalenicę (art. 301).

Grubość przegródek pomiędzy murowanymi przewodami dymowymi powinna wynosić co najmniej pół cegły. Grubość ścianek zewnętrznych przewodu dymowego, umieszczonego w ścianach wewnętrznych powinna wynosić co najmniej pół cegły.

W wypadku konieczności przeprowadzenia przewodu dymowego w ścianie zewnętrznej, grubość ścianki zewnętrznej powinna wynosić co najmniej 1 cegłę.

6. Zadrzewienie.

Drzewa wysokopienne stojące na granicach działek lub między budynkami w pewnym stopniu mogą przyczynić się do zmniejszenia rozmiarów pożaru w osiedlach o gęstej zabudowie.

Gęste ulistwienie drzew chroni budynki przed promieniowaniem cieplnym zatrzymując płonące kawałki materiałów palnych (słoma, papa, blacha itp.) które w czasie pożaru magą być przenoszone przez wiatr nawet na bardzo duże odległości.

Drzewa liściaste wysokopienne powinny być sadzone w szachownicę w 2 lub 3 rzędach wzdłuż granic działek, ulic, oraz w miarę możności pomiędzy budynkami.

Poz. 9

UCHWAŁA NR 302

PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 17.XII.1958 r.

w sprawie planu zagospodarowania terenu budownictwa domów jednorodzinnych.

Działając na zasadzie art. art. 6 i 7 Ustawy z dnia 22.V.1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138), Prezydium Miejskiej Rady Narodowej postanawia:

§ 1

Zatwierdzić opracowany przez Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego PMRN plan zagospodarowania terenu budownictwa domów jednorodzinnych, położonego w Lublinie w granicach: od południa ul. Projektowana, od wschodu ul. Kunickiego, od północy ul. Reja, od zachodu projektowana trasa.

§ 2

Uchwała niniejsza winna być podana do publicznej wiadomości przez ogłoszenie: a) na tablicy ogłoszeń Prezydium MRN, b) w Dzienniku Urzędowym WRN.

Sekretarz Prez. MRN **Mgr St. Marciszewski**

Z-ca Przew. Prez. MRN **Mgr A. Iskrzycki**

Poz. 10

UCHWAŁA Nr 303

PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 17.XII.1958 r.

w sprawie wyznaczenia terenu pod budownictwo domów jednorodzinnych.

Działając na zasadzie art. 2, ptk. 1 Ustawy z dnia 22.V.1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie postanawia:

§ 1

Wyznaczyć w Lublinie — Węglin Północny (Konstantynów Zachodni) pod budownictwo jednorodzinne tereny o ogólnej powierzchni ok. 81 ha gruntów państwowych i prywatnych w granicach: od wschodu wzdłuż dróżki długości 250 m rozgraniczającej w Konstantynowie tereny zabudowane od niezabudowanych, następnie ok. 80 m wzdłuż dróżki załamującej się w kierunku wschodnim, poczym ok. 580 m wzdłuż załamanej dróżki w kierunku północnym, biegnącej obok kolonii podoficerskiej, a następnie w kierunku na zachód miedzą na długości 150 m; od północy po granicy b. nieruchomości Węglin; od zachodu wzdłuż dróżki biegnącej w wąwozie; od południa wzdłuż szosy Lublin — Kraśnik.

§ 2

Zobowiązać Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego do sporządzenia planu zagospodarowania terenu określonego w § 1, wyłożenia go do wglądu publicznego, zebrania zastrzeżeń i wniosków oraz do ich rozpatrzenia. Zobowiązuje się Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego

do przedłożenia Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, celem zatwierdzenia opracowanego planu zagospodarowania przestrzennego, po dokonaniu czynności określonych w § 2.

§ 3

Uchwała niniejsza winna być podana do publicznej wiadomości, przez ogłoszenie: a) na tablicy ogłoszeń Prezydium MRN, b) w Dzienniku Urzędowym WRN.

Sekretarz Prez. MRN
Mgr. St. Marciszewski

Z-ca Przew. Prez. MRN
Mgr A. Iskrzycki

Poz. 11

ZARZĄDZENIE Nr 3
WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA PWRN W LUBLINIE
z dnia 12 lutego 1959 r.

w sprawie uznania obór za zarodowe i reprodukcyjne.

Na podstawie Zarządzenia Min. Roln. z dnia 27 sierpnia 1955 r. w sprawie zasad i trybu uznawania obór za zarodowe i reprodukcyjne (Mon. Polski Nr 80, poz. 956) — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa ustala aktualny wykaz wszystkich obór uznanych za zarodowe i reprodukcyjne.

§ 1

I. Za obory zarodowe uznaje się:

1) Oborę gospodarstwa Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Końskowoli pow. Puławy.

II. Za obory reprodukcyjne uznaje się obory w gospodarstwach niżej wymienionych rolników:

1) Ob. Hapoński Józef zam. w Moniatyczach pow. Hrubieszów,
2) Ob. Czubara Kazimierz zam. w Moniatyczach pow. Hrubieszów,
3) Ob. Kosakowski Tadeusz zam. kol. Moniatycze pow. Hrubieszów,
4) Ob. Wiśniewski Antoni zam. Steniatyn pow. Tomaszów,
5. Ob. Gruchalski Wacław zam. Urzędów pow. Kraśnik,
6) Ob. Wiąckowski Tadeusz zam. Urzędów pow. Kraśnik,
7) Ob. Tarkowski Józef zam. Wola Trzydnicka pow. Kraśnik,
8) Ob. Partyka Jan zam. kol. Trzydnik pow. Kraśnik,
9) Ob. Strus Konstanty zam. Trzebieszów pow. Łuków,
10. Ob. Łukasik Roman zam. Łazy pow. Łuków,
11) Ob. Mateńko Paweł zam. Fiukówka pow. Łuków,
12) Ob. Kłopotek Kazimierz zam. Trzebieszów pow. Łuków,
13) Obora Państwowego Technikum Rolniczego w Okszowie pow. Chełm.

§ 2

Niniejszy wykaz podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Z-ca Kier. Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa
Inż. Józef Stefański

Poz. 12

ZARZĄDZENIE
z dnia 10 lutego 1959 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Lublinie na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 19 czerwca 1958 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 213) w sprawie czasów ochronnych dla zwierzyny łownej — ustala obwody łowieckie na terenie tut. województwa, które są ostoją głuszca, cietrzewia, jarząbka i ośrodki hodowlane otware dla bażanta, w których czas ochrony dla lisa nie obowiązuje.

Numery obwodów łowieckich:

17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 54, 56, 57, 59, 60, 74, 75, 80, 81, 82, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 114, 115, 117, 138, 152, 153, 172, 230, 231, 232,, 233, 234, 235, 236, 277, 278, 279, 298, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 314, 315, 319, 320, 324.

Kierownik Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa
Inż. Franciszek Radomiński

Poz. 13

OGŁOSZENIE

Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego PMRN w Lublinie zawiadamia, że zgodnie z Uchwałą Nr 303 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 17 grudnia 1958 r. został sporządzony plan zagospodarowania przestrzennego terenu pod budownictwo jednorodzinne, położonego w Lublinie — Węglin Północny (Konstantynów Zachodni) w granicach: od wschodu wzdłuż dróżki długości 250 m. rozgraniczającej na Konstantynowie tereny zabudowane od niezabudowanych, następnie ok. 80 m. wzdłuż dróżki załamującej się w kierunku wschodnim, poczym ok. 580 m wzdłuż dróżki załamanej w kierunku północnym, biegnącej obok kolonii a następnie w kierunku na Zachód miedzą na długości 150 m, od północy po granicy b. nieruchomości ziemskiej Węglin, od zachodu wzdłuż dróżki biegnącej w wąwozie, od południa wzdłuż szosy Lublin — Kraśnik.

Wyżej wymieniony plan wyłożony jest w lokalu biurowym Wydziału Architektury i Nadzoru Budowlanego przy ul. Krak. Przedm. Nr 78, II p. w godz. 9—14 za wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy.

Osoby zainteresowane mogą zgłaszać wnioski i zastrzeżenia do tego planu w terminie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Główny Architekt m. Lublina
Inż. Kazimierz Lewak

Poz. 14

OGŁOSZENIE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Włodawie zawiadamia, że uchwałą Nr 2 z dnia 13 stycznia 1959 r. postanowiło uznać Powiatowe Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane we Włodawie za zlikwidowane z dniem 31 grudnia 1958 r.

Poz. 15

ORZECZENIE
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHEŁMIE LUB.

w sprawie przejęcia na własność Państwa mienia położonego w powiecie Chełm Lub., pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR.

Na zasadzie art. 3, ust. 1 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 lipca 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) Prezydium Pow. Rady Narodowej w Chełmie Lub. orzeka:

Wszelkie mienie położone w powiecie Chełm Lub. ze wszelkimi prawami i przynależnościami pozostałe po osobach przesiedlonych do ZSRR przeszło w dniu 15 kwietnia 1945 r. na własność Państwa, a mianowicie:

1. W kolonii Terenin GRN Olchowiec działka gruntu o powierzchni 6,10 ha, pozostałe po Prokopie Tokarczuku (orzeczenie z dnia 30 sierpnia 1958 r. L. Dz. U. R. Z. II-20/201/58).

2. We wsi Kukawka GRN Kukawka działka gruntu o powierzchni 4,60 ha, pozostała po Władysławie Pazynie (orzeczenie z dnia 10 lutego 1958 r. L. Dz. U. R. Z. II-20/206/58).

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania do Prezydium Woj. Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium PRN w Chełmie Lub. w terminie 14 dni po upływie 30 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego.

Z-ca Przew. Prez. PRN
Fr. Stopa

Poz. 16

OGŁOSZENIE

Zgodnie z art. 71, pkt. 3 Ustawy z 29.X.1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. Nr 25, poz. 252 z 1950 r.) zawiadamia się, że na zasadzie art. 70, ust. 1, pkt. 4 powołanej powyżej ustawy i § 10 Statutu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego, mocą zgodnych uchwał walnego zebrania podjętych na dwóch kolejno po sobie następujących zgromadzeniach została rozwiązana spółdzielnia:

Rolniczy Zespół Spółdzielczy Dobużek p-ta Łaszczów, pow. Tomaszów Lub.

Wzywa się wierzycieli do zgłoszenia roszczeń w terminie sześciu miesięcy od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia do komisji likwidacyjnej pod adresem wyżej wskazanym.

Za Kom. Likw. Rol. Zes. Spółdz.
w Dobużku
Guellard Francieszek

Poz. 17

ORZECZENIE WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ WE WŁODAWIE

z dnia 20.XI.1958 r.

w sprawie przejęcia na własność Skarbu Państwa opuszczonych gruntów we wsi Dębowiec, Gromadzka Rada Narodowa w Urszulinie, pow. Włodawa.

Na zasadzie art. 15 dekretu z dnia 18.IV.1955 r .o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 107 z dn. 29.IV.1955 r.) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Włodawie

ORZEKA

Przejąć na Skarb Państwa działkę Nr 9 gruntów położonych we wsi Dębowiec, Gromadzka Rada Narodowa w Urszulinie, pow. Włodawa pochodzącą z reformy rolnej (gruntów poniemieckich) o powierzchni 2.82 ha, oraz dom, oborę, stodołę opuszczone przez pierwonabywcę Ob. Adamowskiego Stanisława w 1947 r.

Od orzeczenia powyższego stronom i osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa we Włodawie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Kier. Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa
Inż. Jan Bakuniak

Adres redakcji: Prez. W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 138, tel. 29-21
Adres Administracji: Prezydium W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 51
Cena niniejszego numeru wynosi 4,20 zł

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, oraz cennik ogłoszeń

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych.
Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10.50, od każdego następnego dokumentu 1.50. Prenumeratę uiszczać z góry, rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Lublinie na r/k Wydziału Budżetowo-Gospodarczego P. W. R. N. w Lublinie konto 808—95/1—537 (cz. 15. Dz. 5. Rozdz. 19).

L.D.P. — Unicka 4, zam. 1138, 12.III.59, druk mat. VII kl. 60 g. E-2.